

ЕВРОТО В МЕЖДУНАРОДНАТА ПАРИЧНА СИСТЕМА

1. МЯСТО НА ЕВРОТО В ЧУЖДЕСТРАННИТЕ РЕЗЕРВИ.

По време на разглеждания период, резервите продължават да растат бързо в няколко нововъзникващи и напреднали икономики. Глобалните чуждестранни валутните резерви достигнаха нов исторически връх от 10.2 трилиона щатски долара в края на 2011г. (виж графика 1,а). Според данни на МВФ, които покриват едва около 55 % от световните валутна резерви, акциите на основните резервни валути остават относително стабилни през 2011 (виж графика 1,б). Такава инерция на валутната структура на валутния резерви е вероятно да резултат от комбинация от фактори, включително свойства на ликвидността и хеджиране на основните резервни валути¹.

В същото време, промени в общата валутната структура на глобалните валутни резерви могат да се дължат на промени в относителните теглата на страните, притежаващи резерви, а толкова поради промяна на валутните предпочитания на централни банки извън еврозоната².

Делът на еврото в световните валутни резерви намаляха слабо до 25.0% в края на 2011г. (от 25,4 % в края на 2010 г.). През същия период делът на деноминирани в щатски долари активи в глобалните валутни резерви остава почти стабилен на 62.1% , което е спад от 62.2% в края на 2010г. (при постоянни в края на 2011 г. валутни курсове), докато делът на японската йена леко се понижава до 3,7% от 3,9 %.

В същото време делът на „други валути” в световните валутни резерви нараства с около половин пункт (от 4,5% до 5,1% в края на 2011 г.).

Въпреки, че като цяло еврото е стабилно в дела, скорошно проучване предполага³, че може да има промени сегментацията на евро деноминирани портфолиа на мениджърите, увеличаване на теглото на емитенти от еврозоната с ясно фискални позиции и емитенти от ЕС с висок кредитен рейтинг. В изследване на ЕЦБ, 78% от анкетираните посочват, че кризата в еврозоната с държавния дълг е засегнала тяхната стратегия за управление на резервите. Много индивидуални респонденти посочват също, че техните централни банки са намалили излагането спрямо някои правителства в еврозоната, тъй като те не са били допуснати като емитенти на активи което се дължи на понижаването на рейтингите им. Освен това, някои респонденти

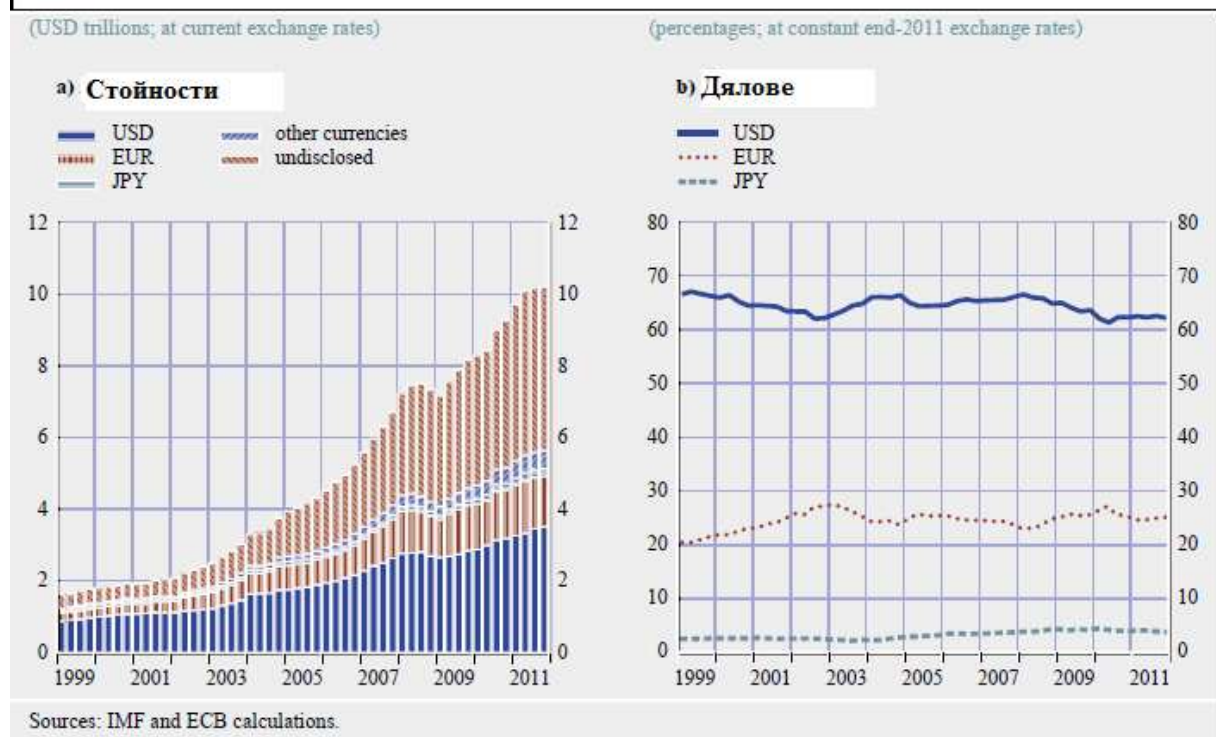
¹ Beck and Rahbari (2011)

² ECB (2008)

³ Royal Bank of Scotland, 2012

подчертават, че само няколко емитенти от еврозоната все още изпълняват изискванията на техните централни банки за ликвидност. Въпреки това, по-голямата част (64 % от всички респонденти) също отричат, че кризата в еврозоната с държавния дълг поставя статута на еврото като резервна валута под риск.

Граф.1 Валутна структура на глобалните валутни резерви

Сред централните банки, извън еврозоната, оповестяват валутната композиция на своите валутни резерви (вж.таблица 2), дялът на еврото остава относително стабилно, само с няколко изключения. Sveriges Riksbank, например, решава в Декември 2010г. да „държи резерви, които до по-голяма степен, отколкото са били преди това деноминирани във валутите, в които необходимата ликвидност може да се предостави и в активи, които могат да бъдат бързо да се превърнат в ликвидни средства”⁴. В съответствие с това решение, Sveriges Riksbank увеличава дела на държавните ценни книжа на САЩ в своите валутни резерви, отчасти чрез продажба на евро - деноминирани активи. В резултат на това дялът на еврото намалява до 37 % в края на 2011 (спад от 50% в края на 2010г.).

⁴ Sveriges Riksbank, 2011, с. 50